

Tränare:

- Stisse Åkesson (-1976)
- Martin Girdo (1976-1983)
- Sven-Åke Frick (1983-1987)
- Gert Hansson (1987-1991)
- Gert Malmros (1991-1993)
- Ulf Johansson / Håkan Nordén (1993-1994)
- Sten Sjögren (1994-1997)
- Sinisa Strmecki (1997-1998)
- Robert Sandkvist (1998-1999)
- Staffan Ekberg (1999-2001)
- Mats Kleman (2001-2005)
- Kenneth Andersson (2005-2007)
- Karl Pettersson (2007-2008)
- Ion Vargalui (2008-

Profiler:

- Ulf "Flua" Johansson - Lille Flua blev störst av alla
- Jörgen Nyberg - SHB:s främste

TRÄNARE - STISSE

Stisse stakade ut vägen

Med honom kom handbollskulturen till Skurup

Med Stisse Åkesson kom handbollen till Skurup. Visst spelades det handboll under 60-talet men först 1969 tog den fart med Stisses entré. Erfarenheten från handbollens Mekka, Ystad, började han inympa i lilla Skurup.

Med Stisse fick ungdomarna chansen och den första riktiga handbollsgenerationen växte fram. Efter ett par år började han lägga upp riktlinjerna för avancemang till division 2. För alla Skurupskillar som harvade i division 4 var det en svindlande tanke. Många trodde säkert att det aldrig skulle bli verklighet. Men Stisse visste att planerna var realistiska.

Nu blev det inget elitspel under Stisses tid. Bara några säsonger i division 3. Men Stig Arne William Åkesson hade stakat ut vägen.

Nedan berättar Stisse själv om sin tid i Skurupshandbollen.

"Att mer än 20 år efteråt redovisa tiden i Skurup är ingen lätt uppgift. Men jag minns det som en härlig tid. Gubben börjar bli gammal. Vissa minnen i livet är kristallklara medan andra är mer diffusa.

Min första kontakt med Skurups AIF:s handboll, på våren 1969, är minnesmässigt mycket klart. Efter en pojklagsmatch mellan Ystads Handbollspojkar, som jag då verkade i, och Skurup fick jag besök i omklädningsrummet av en gentleman som presenterade sig som Sven Höjvang. Det var en herre som definitivt inte tillhörde dussinvarorna. Han hade vad man kallar karisma.

Besöket resulterade i en träff i Skurup hos Sven och hans fru. Vi skulle diskutera ett eventuellt intresse från min sida. Det tydliga minnet från mötet var den stuvade spenat som paret Höjvang bjöd på. Jag

KUGGAR. Stisse tillsammans med fyra av spelarna han byggde upp handbollen i Skurup med. Finn Kajsson, "Agi" Andersson, Kent-Arne "Lillen" Persson och Jerker Åkerberg. Bilden tagen vid SHB:s tioårsjubileum.

FOTO: HANS SERNERT

betraktar mig som allätare, men just stuvad spenat är den enda rätt jag över huvudtaget inte kan äta. Men jag offrade mig vid detta högtidliga tillfälle.

Efter spenaten gick allt fort. Jag träffade Janne Johansson och Lars Nehlin tillsammans med andra som var ledare. Hösten 1969 gjorde vi en plan med målsättningen att det skulle ta fyra år att gå från division 5 till division 3.

VI SKULLE SATSA

Den tidigare utgångspunkten för handbollen i Skurup var att vinterlediga fotbollsspelare spelade lite handboll. Det gjorde att klubben stod på en acceptabel nivå men utan möjlighet till utveckling inom handbollen.

Vi var överens om att satsa. Därför fick för det första ungdomarna chansen. För det andra var det träningsintresset som bestämde om man kom med i representationslaget. På det sättet dök många upp som sedan förde Skurups AIF och därefter Skurups Handboll uppåt. Killar som "Doys", "Agi", "Flua", Kent Lindahl växte upp.

Jag hade genom mitt tidigare engagemang i Ystads Handbollspojkar fått bra kontakt med en handbollsklubb i Schmiden, från en tysk by som i många delar liknade Skurup. Den ligger utanför Stuttgart i närheten av Neckardalen med härliga vinodlingar.

VILLE INTE SOM VI

Vid första tillfället vi besökte TSV Schmiden hade vi köpt en minibuss som transporterade oss ner. Bussen hade inte samma intresse för att göra lika bra ifrån sig som laget. Ett juniorlag som gjorde en strålande insats och avancerade till final i den internationella handbollsturneringen. Föll i finalen mot ett jugoslaviskt gäng.

Bussens motor skar och när vi skulle åka hem fanns ingen chans att använda det grå fordonet. Men då grep borgmästaren i Schmiden in och gav oss uppehålle tills bussen blev lagad. Janne skickade ner pengar så vi kunde betala reparationen.

Bror Svensson var vår chaufför och i laget spelade bland annat Håkan Lund, Kent Lindahl och Tommy Wallgren med flera. Killar som sedan blev tongivande i Skurupshandbollen i flera år. Resor som Schmidenäventyret svetsar samman spelarna och en fin gemenskap byggs upp.

Styrelsen som höll i trådarna från 1975 och framåt var mycket kompetenta ledare. Det är omöjligt att räkna upp alla. Men med så många personligheter gick det inte att undvika en positiv utveckling.

JANNE DEN FRÄMSTE

Främst var Janne Johansson som verkligen drev handbollens intresse med så stor inlevelse att hans utkomst av sitt arbete och firma kom i andra hand. Andra var lugne Lars Nehlin, påhittige Per Ekelund och kloke Knut Andersson för att bara nämna några. Folk som ställde upp för Skurups handbollen till 110 procent.

Min filosofi i både arbetslivet och inom idrotten har alltid varit att man måste gå fram konsekvent och systematiskt. Då når man långsiktiga resultat. Jag minns att jag i min handbok skrivit ett klokt citat. Visserligen hämtad från en annan idrott men som går att tillämpas i många situationer: "seglaren ber inte om vind - han seglar". Det vill säga kompetens och kunskap får jag genom att fortlöpande förvärva nya kunskaper och tillämpa dem.

Mina år i Skurups AIF och Skurups Handboll, 1969-76, står för evigt som några av de bästa jag haft. Mycket beroende på den fina kamratskap som byggdes upp mellan ledare och spelare. Där ungdomshandbollen fick komma i centrum för att klubben själv skulle kunna rekrytera nya A-lagsspelare men också för att komma in i det gäng vi kallade "vårat gäng".

STISSE ÅKESSON

Tur och retur eliten

Martin Girdo förde Skurups Handboll från gårdsgården till näst högsta serien

Telefonen ringde hemma i Skanör. Det var någon som heter Åke Carlsson i luren och var ledare i Skurups Handboll. Skurup låg dåligt till i division 3 och eldsjälens Stisse Åkesson hade för avsikt att sluta som tränare. Därför var Skurup på jakt efter ny tränare.

Ärlig som jag är ber jag hövligt att få tänka över situationen och bad Skurup återkomma. Jag hade flera erbjudande men Skurups Handboll gnagde i huvudet. Det var mycket som passade min inställning. Jag kände vilka spelare som lirade i A-laget: Kent Lindahl, "Agi", "Doys", "Flua", Kalle, Bert-Inge med flera. Dessutom hade jag några år tidigare tränat Skånejuniörerna med Anders Schönning, "Bisse" Johansson, Per Larsson, Jörgen Nyberg och Johan Sjödin. Jag visste att Skurup hade många lovande ungdomar. Men att gå från Allsvenskan till division 4 var svårsmält för min del.

LEDARTROJKA. Martin Girdo, Anders Lindskog och Göran Ljungkrantz var ledartrion när Skurups Handboll avancerade från division 4 till tvåan.

Någon vecka senare när all fakta sammanställts tyckte jag det var en härlig utmaning att få ansvaret för detta lovande lag. Anders Lindskog, Janne Johansson och Åke Carlsson kom hem till mig i Skanör och vi blev överens.

STENKASTARE

Första kontakten med spelarna var positiv. Viljan att komma tillbaka till division 3 lyste i killarnas ögon. Jonas Svantesson värvades från IFK Trelleborg. En riktig stenkastare som blev den avgörande spelaren i Skurup under året i division 4. Vi hade nämligen problem med Kent Lindahls arm och de yngre spelarna hade inte riktigt växt i kostymen än. Vad jag minns av division 4-säsongen var det tuffa matcher mot Per Helsa, men det gick vägen.

Under försäsongen 1978, till division 3, tränade alla grymt hårt. Vi lyckades mycket bra. De yngre hade blivit mer rutinerade och började ta ansvar. Vi blev trea redan första året. Andra säsongen var målsättningen given - vi måste vinna serien och avancera till division 2.

Träningsmatcherna gick lysande och vi hade fått två nya lovande tillskott i Stefan Bergkvist och Staffan Ekberg. Men samtidigt slutade Jonas Svantesson på grund av tidsbrist. Skurups Handboll var seriefavorit. En tung börda att leva med. Det stod och vägde mellan Skurup och Stavsten. Vi vann serien och i det följande kvalet lyckades vi ta oss upp i division 2, den näst högsta serien i Sverige 1979.

HYSTERI

Så långt var allt gott och väl. Alla var överlyckliga, så högt hade aldrig Skurup varit tidigare. Första året i division 2, 1980-81, kännetecknades av hysterisk stämning i den lilla sporthallen. Publiken levde med och bar oss ofta fram till segrar. Vi lyckades hålla oss kvar i handbollseliten med i stort sett samma lag som kvalade dit.

Kommunen kände av det enorma suget av handboll i Skurup. Kvickt byggdes det en ny hall. Lagom till vår andra division 2-säsong stod den klar.

Andra säsongen, 1981-82, i tvåan fick vi återvända till division 3 efter ett misslyckat kval. En stor besvikelse för mig och alla spelarna. Vi hade tränat stenhårt och alla de unga spelarna hade fått ytterligare ett år på nacken. Det borde inte gått så illa!

Jag är inte den som hittar dåliga ursäkter. Men en avgörande faktor var att några av nyckelspelarna blev långtidsskadade. Min egen insats var sämre än åren innan. Drivkraften var hela tiden att föra Skurups Handboll till Allsvenskan! Tyvärr gick det inte. Ett tag tyckte jag att vi var oslagbara.

POSITIV ANDA

Det är många ljusa minnen från tiden som spelare och tränare i Skurups HB. Att få umgås med en samling härliga, friska killar som vill något med sin idrott är en underbar känsla. Det var sällan ovänskap eller skitsnack. Istället rejäla samtal i positiv anda som alltid hade en tanke att föra klubben uppåt.

Det fanns en styrelse som engagerat följde matcher, träningar och samlingar på klubblokalen. En värme i hela föreningen där alla brydde sig om alla. Resor till Österrike och Tyskland tillsammans med våra fruar och flickvänner. Vi hade enormt roligt.

Människor i lilla Skurup tittade alltid intresserat och vänligt på en när man rörde sig i byn. Ja, jag är mycket lycklig över åren i Skurups Handboll. Det mesta blev rätt. Nu har Skurup, liksom mina tidigare klubbar i Kalmar och Trelleborg utmärkta arenor där framtidens stjärnor kan utvecklas.

Jag ser fram emot Skurups nästa attack mot Elitserien.

MARTIN GIRDO

TRÄNARE - FRICK

Frick satsade friskt

Tog Skurups Handboll tillbaka i eliten

I och med Martin Girdos femårssejour i Skurups Handboll hade klubben fått smak på elithandboll. 1982 tog YIF:aren Sven-Åke Frick över tränarrollen och målet var comeback i division 1, som den näst högsta divisionen döpts till samma år.

Frick kom till Skurup efter 15 år i Ystads IF. Han gjorde över 500 matcher i YIF:s A-lag. Någon B-lagsmatch spelade Sven-Åke aldrig. Det blev också 65 landskamper innan han varvade ner i Skurups Handboll. Med honom kom ytterligare erfarenhet till klubben.

1982 tog Sven-Åke Frick över slavdrivarsysslan i Skurups Handboll. Han fick tillsammans med lagledaren Göran "Butti" Lenander hand om ett degraderat gäng från säsongen innan. Den uttalade målsättningen av styrelsen var snabb comeback i division 1.

Något som Sven-Åke Frick lyckades med.

- Allt stämde perfekt det första året. Redan under försäsongen åkte vi till Schmidten i Tyskland. Jag fick ett bra tillfälle att lära känna alla spelare och den fina stämningen som finns i Skurups Handboll, säger Frick.

Som spelande tränare gav han och Christian Hemme den rutin och stabilitet som de yngre killarna Robban Sandqvist, Olof Nyberg och "Bisse" Johansson behövde. Flera spelare i Martin Girdos "stall" hade nämligen slutat. Bland annat valde Jörgen Nyberg elitspel i Fricks gamla klubb YIF och Anders Schönning försvann till studier.

LYCKAD MIX

Men den nya blandningen i Skurups Handboll var lyckad. Direkt blev det serieseger och i kvalet fick smålänningarna från Skillingaryd ge sig. För andra gången i Skurups Handbolls historia avancerade klubben till näst högsta serien.

Men den andra sejouren i division 1, som numera serien hette, blev kortvarig. Klubbens ekonomi tillät inga spektakulära värningar. Fricks lyckade mix från sitt första år i SHB räckte helt enkelt inte till.

- Vi hade flera mycket bra spelare men en tunn trupp, menar Frick.

KÄMPATAKTER. De första säsongerna som Sven-Åke Frick tränade SHB fanns han också som pådrivare och outröttlig slitvarg på planen.
FOTO: HANS SERNERT

Spelet hängdes upp kring skyttarna Christian Hemme och Robban Sandqvist. Men Robban var ung och oerfaren. Tuffheten han senare fick i Elitserien fanns inte då. Andra kuggar i manskapet var "Flua" Johansson, Benny Malmberg, Olof Nyberg och trelleborgaren Frank Schröder.

- Skurups Handboll hade en mycket bra grund med egna spelare. Men det hade krävts ytterligare friskt blod utifrån för att lyckas i ettan, säger Sven-Åke Frick.

TOPPLAG

1984-85 slutade Sven-Åke som spelare när det var dags för division 2-spel igen. Erfarenheten av spel i en högre division kom väl till pass. Direkt blev Skurup ett topplag och framåt våren väntade nytt kval. Den gången var emellertid Karlskrona-Flottan för svårt.

1985-86 blev Fricks sista och resultatmässigt sämsta i Skurups Handboll. Men något misslyckande var definitivt inte säsongen. På nytt var Skurup med i toppen och kämpade men till kval räckte inte insatsen.

- Efter fyra underbara år som tränare i Skurup hade jag gjort mitt. Det behövdes något nytt på tränarsidan.

HJÄRTAT I SKURUP

Skurups Handboll var Sven-Åke Fricks första klubb som tränare. Med senare erfarenhet av HK Björnen, IFK Trelleborg och IFK Ystad är utan tvekan klubben i hans tränarhjärta Skurups Handboll.

- En samhörighet jag aldrig mött någon annanstans. En välskött klubb som dessutom satsade på damhandboll, säger Frick.

En stor blomma vill han ge till Skurups Handbolls store man genom tiderna, Janne Johansson.

- En fin kille som förstod vilka problem en tränare kan råka ut för. Han engagemang var fantastiskt, säger Sven-Åke Frick när han tänker tillbaka på sina fyra år i klubben.

ÅRGÅNGSVIN

Bara ett enda negativt minne har han från SHB. De som var med minns säkert Fricks två flaskor årgångsvin under ett träningsläger i Mellbystrand. De var avsedda för hans svärfar men konsumerades av pigga och törstiga Skurupsspelare.

- Då var jag förbannad, skrattar Sven-Åke.

- Men jag kompengades på Berlinresan efter den säsongen. Tiden i Skurups Handboll var underbar.

ANDERS NYGREN

Bland Sveriges 24 bästa

Gert Hansson förde SHB till största framgången

Det var Martin Girdo som förde Skurup från handbollens bakgård till de höga höjderna. När SHB första gången tog steget upp i näst högsta serien var det en stor sensation. Sedan dess har det blivit ett antal besök i ettan.

Gert Hansson inte bara lyckades föra klubben till division 1, han placerade Skurups Handboll på sjätte plats. Vilket innebar att SHB säsongen 1989-90 var ett av Sveriges 24 bästa handbollslag. En fantastisk prestation av en liten handbollsklubb. Storheter som IFK Kristianstad, IFK Malmö och Västra Frölunda fick åka hem från Skurupshallen utan poäng.

Anförda av Gert och med storheter som Peter Matthijs och Robban Sandqvist i laget bjöds det på högtidsstunder. Många förstod säkert inte hur bra laget var. Lilla Skurup tillhörde den översta handbollseliten.

MOT HIMMELSKA HÖJDER. Gert Hansson förde Skurups Handboll till klubbens största framgång med en sjätteplats i division 1 1989-90.

Nedan berättar Gert Hansson om sin tid i Skurups Handboll:

"Jag hade fyra härliga år som tränare i Skurups Handboll. En titt i backspjeln och jag kan konstatera att det blivit många framgångar som ledare. Men jag måste erkänna att tankarna finns kvar i Skurups Handboll. Resultatmässigt var tiden i SHB mycket bra.

Spelare och ledare gjorde tillsammans ett utmärkt jobb. Framförallt uppskattade jag den fina andan som genomsyrar klubben. En förutsättning för sportsliga resultat.

Givetvis behövs det duktiga spelare på plan. Det hade vi redan mitt första år, 1986-87. Men vi lyckades inte ta steget fullt ut. Det där lilla extra fattades. Inför andra säsongen gav vi oss den på att lyckas. Nu eller aldrig var devisen.

Trots en bra spelartrupp behövdes förstärkning för att få lite bättre drag i spelet. Jag tycket vi lyckades utmärkt att komplettera truppen. De som kom var inte bara bra handbollsspelare, de passade också socialt fint in i gänget. En nog så viktig detalj. Man måste ha en stabil bas med en stämning som inte får förändras.

KVAL

Resultatet av vårt intensiva arbete på träningar och i matcherna gav oss mycket glädje inom hela föreningen. Framförallt på vårkanten när vi fixade den mycket efterlängtrade kvalplatsen.

Men kval är kval. Det räcker inte bara att spela bra, det krävs också en portion tur. Ett kvalspel ser inte ut som en serie, där eventuella misstag kan rättas till. Kniven på strupen, får inte förlora, långa resor och täta matcher påverkar hela kvalet.

Jag minns att vi inledde mot Baltichov från Göteborg. Vi började borta, vilket var bra. Ett misstag gick att reparera på hemmaplan. Men det blev aldrig tal om något misslyckande. Storseger borta följdes upp med oavgjort i Skurup. Slutkval var ett faktum. Vi var framme dit vi siktat hela säsongen.

Temperaturen steg åtskilliga grader. Både i föreningen och på byn. Även andra föreningar började höja ögonbrynen för Skurups Handboll. En otrolig känsla som jag tror att alla killarna fortfarande känner. En känsla jag unnar fler spelare i Skurup framöver.

Alla kommer säkert ihåg att vi fixade slutkvalet. Vi blev en elitförening och glädjen stod högt i tak.

SKAKADE STORKLUBBARN

Omställningen från division 2 till ettan var otroligt stor. Det krävdes mycket mer av allting för att hänga med i svängarna. Vi klarade arbetet mycket bra det första året i division 1. Som nykomling kan det sluta både som fågel och fisk. För vår del svävade vi högt. Vi gjorde en mycket bra säsong och skakade verkligen om de så kallade storklubbarna ordentligt.

Vi blev för många en stor överraskning. Resultatmässigt var sjätteplatsen den bästa i Skurups historia.

Mina tre första år i klubben kännetecknades av stor glädje. Jag hade jätteroligt, framförallt verkade alla att trivas, såväl spelare som ledare.

Men mitt sista år i Skurups Handboll vill jag sammanfatta så här: "Att man inte kan sluta i tid!"

GERT HANSSON

TRÄNARE - GERT MALMROS

Dubbla kval för Gert

Hade mer att ge när han lämnade Skurups Handboll

Redan innan säsongen 1990-91 var avslutad stod det klart att Gert Hansson skulle lämna Skurups Handboll. Trots lång tid att jaga ny tränare drog det ut på tiden. Först under sommaren löste sig problemet på ett mycket positivt sätt. Gert Malmros övergav Lugi för att ta hand om Skurups degraderade division 2-lag säsongen 91-92.

Förutsättningarna var inte de bästa. Året innan hade gått i mörkaste moll för SHB. Ohjälpligt sist i ettan. Dessutom försvann storskytten Robban Sandqvist till IFK Trelleborg och målvakten Anders Ståhlberg till IFK Malmö. Men Gert Malmros uträttade storverk. Det var mycket nära comeback i ettan redan första året.

Gert Malmros kom till Skurup med många nya friska idéer och härlig optimism. Den negativa trenden bröts. Dessutom fick han ett välkommet trumfkort i Jörgen Nybergs oväntade comeback.

Säsongen 1991-92 ändrade handbollsförbundet serieindelningen. Vilket innebar att de två bästa lagen från division 2 under hösten flyttades upp i något som döptes till Sydsvenskan.

Skurup vann höstspelet i tvåan i stor stil. Trots konkurrens av hårdtsatsande Pölsemannen från Burlöv och IFK Trelleborg, förstärkta med bland annat Skurups Robban Sandqvist. Olyckskorparna som kraxade om en misslyckad säsong innan den startade blev tysta efter Gert Malmros och hans manskaps framfart.

I den rekordjämna Sydsvenskan blev Skurup fyra, bara två poäng efter toppduon Pölsemannen och Olympia. Vägen till comeback i division 1 låg utstakad när kvalet drog igång fram på vårkanten. Men efter första matchen i förkvalet tycktes allt som förgjort. Trots ledning med 8-7 en bit in på andra halvlek borta mot Aranäs från Kungsbacka förlorade Skurup med hela 11-19.

- Vi drabbades av fullständig handlingsförlamning, minns Gert Malmros.

- För första gången sedan jag kom till Skurup fungerade ingenting.

SKURUPSHALLEN KOKADE

0-8 i baken när hemmamatchen drog igång var inte bästa utgångsläget precis. När sedan säsongens bästa spelare, Jörgen Nyberg, inte kom förrän tio minuter var spelade trodde alla loppet var kört. Men undrens tid var inte förbi. Skurups handbollskrigare vände tillställningen på ett mirakulöst sätt. När, då blott 17-årig, Jesper Andersson slog in 18-10 var matchen kvitterad och Skurupshallen kokade. Inte sedan Martin Girdos tid hade stämningen varit högre.

NÄRA COMEBACK. Gert Malmros förde SHB till division 1-kval två år i rad. Men prickerna över i:et saknades.

FOTO: HANS SERNERT

Till slut vann Skurup med 22-13. Tidningarna utnämnde målvakten Håkan Nordén till den store matchhjälten.

Tyvänn vägrade Skurup alldeles för lätt i det avslutande kvalet mot Vikingarna och Västra Frölunda. Det blev fyra förluster på lika många matcher.

LANDSLAGSMÅLVAKT

Men Gert Malmros första säsong i Skurup ingav optimism. Två mycket duktiga spelare kompletterade en intakt trupp. Både Ola Kristiansson och målvakten Anders Bengtsson hämtades från Lugi. Anders med fräsch erfarenhet av framgångsrikt spel i UVM.

Allt såg mycket positivt ut. Gratisplatsen i jätteturneringen Ystad Open gav stora förhoppningar. Men tyvärr inleddes säsongen med stor sjukstuga. Ola Kristiansson blev meniskopererad, Jonas "Big" Svensson och Olof Nyberg bröt fingrar. En upptakt som tyvärr fick efterdyningar hela säsongen.

Det blev visserligen en andraplats i division 2 på hösten, vilket betydde Sydsvenskan för andra året i rad. Den avgörande matchen, borta mot Dalhem, var en minnesvärd men ganska ruskig historia. Dalhem satsade på krafthandboll som urartade till fult spel. Skurup vann till slut med 20-13. Stor matchhjälte var målvakten Anders Bengtsson och en ny stjärna tändes i unge mittsexan Andreas Lager som slängdes in mitt under den hetsiga matchen.

Sydsvenskan blev en ganska misslyckad historia. Näst sist, långt ifrån toppen..

KONFLIKT

Trots bottenplatsen var Skurup garanterad kval mot division 1. I för-förkvalet mot Flottan tändes förhoppningar. Segern borta med sju mål bäddade för avancemang, trots tvåmålsförlusten hemma.

I förkvalet, hemma mot nya hopkoket Sanna/Heim från Göteborg, blev det tre mål upp. Men det skulle visa sig att segermarginalen var alldeles för liten. Skurup föll borta med hela 15-28 och det årets kvalsaga var all.

Tyvänn grusades Gerts sista år av inre konflikter i laget. En situation som inte gick att reparera, utan Gert valde att gå.

- Det kändes inte bra, erkänner Malmros.

- Jag hade mer att ge i Skurup. En klubb jag fortfarande känner starkt för med seriös ungdomssatsning och många bra spelare och trevliga ledare.

Många röster har höjts sedan Gert Malmros avhopp och önskat honom tillbaka som ansvarig för ungdomsverksamheten. Varför inte, kanske finns Gert i Skurups gröna träningsoverall någongång i framtiden.

ANDERS NYGREN

TRÄNARE - FLUA

Ulf Johansson

Klubbens bästa nödlösning någonsin

Efter att Gert Malmros slutade på våren 1993 startade jakten på ny tränare. Hetaste namnet var Sten Sjögren som valde att spela ytterligare ett år i Lugi. Även Gert Hansson var aktuell men fastnade inte på kroken. Jakten på ny tränare var stundtals mycket intensiv och många tänkbara namn diskuterades och en del kontaktades. Till slut föll valet på en intern lösning med Ulf "Flua" Johansson som ansvarig med Håkan Nordén som assistent. "Flua" såg sig hela säsongen som en "nödlösning". Det måste ha varit klubbens bästa nödlösning någonsin.

Det var en delvis utarmad spelartrupp som tränarduon fick att arbeta med. Målvakterna Anders Bengtsson och Thomas Fransson försvann till andra klubbar precis som Ola Kristiansson. Lagg därtill att Jörgen Nyberg definitivt satte skorna på hyllan efter en lång och framgångsrik handbollskarriär. Även Jimmy Henriksson och Kent Andersson slutade. Några nyförvärv blev det inte men det positiva

var att spelartruppen uteslutande bestod av unga lovande Skurupskillar. Juniorerna Jesper Andersson, Andreas Lager, Björn Lindskog, Jerry Nilsson, Mattias Lindkvist och Jens Lindblad fick bära ett tungt ansvar.

Nytt för säsongen 1993-94 var att division 2 var indelad i två pooler med sex lag. Skurup var topprankat i en pool men hade oturen att få hårdtsatsande Stavsten i samma grupp.

Trelleborgsklubben värvade storstjärnor som Axel Sjöblad, Pelle Käll och Mats Karlsson och gick fram som en ångvält och utklassade allt motstånd med stora siffror. Skurup gjorde en bra match på bortaplan men förlorade ändå med nio mål. Hemma blev det kattens lek med råttan; Stavsten vann med hela 37-15. Stavsten togs sig senare enkelt till division 1 via ett lyckat kval.

Det mycket invecklade seriesystemet den säsongen medförde att Skurup fortsatte i en utökad division 2 på våren medan Stavsten spelade i sydsvenskan. På våren blev också en andraplats efter IFK Trelleborg som därmed knep en kvalplats i till division 1.

Målsättningen med den lyckad "nödlösningen" Johansson/Nordén var en mittenplats i serien. Det blev två andraplatser.

Efter säsongen tackade "Flua" för sig, både nöjd och missnöjd. Nöjd med att så många juniorer spelade framträdande roller under säsongen. Men han hade svårt att smälta den andra Stavstensmatchen då Skurup förnedrades med 22 mål. En smäll som knäckte det unga lagets självförtroende rejält.

ANDERS NYGREN

TRÄNARE - STEN SJÖGREN

Världsmästare blev tränare

Med Sveriges skyttekung Sten Sjögren tillbaka i ettan

Söndagen den 13 mars 1994 blev Sten Sjögren, Lugi, historisk i svensk handboll. Då smällde han in sitt 1.527:e mål i Elitserien och blev Sveriges genom tiderna meste målskytt. Han passerade en annan legend, Basti Rasmussen i Ystads IF. Självklart blev Sten rubrikernas man på alla sportsidor och frågorna var många hur han tänkte sig framtiden, 37 år gammal. Lite kryptisk svarade Sten att efter säsongen var det slutspelat. En sanning med modifikation.

Fyra dagar senare briserade nämligen bomben och sportsidorna fylldes åter med Sten Sjögren. Nu för att han offentliggjorde sin handbollsframtid och val av ny klubb - som tränare i Skurups Handboll.

Sten Sjögren har en nästan osannolikt framgångsrik handbollskarriär bakom sig. 19 A-lagssäsonger i Lugi, 1.530 elitseriemål och 200 landskamper, kryddat med en världsmästartitel 1990. Året då svensk handboll åter blev upp i översta världseliten med "Bengan" Johansson som förbundskapten.

Sten är mer än någon annan Lundaspelare personifierad som Mr Lugi. Målvakternas skräck från högervinkeln. Att från den positionen bli Sverige skyttekungen nummer ett visar vilken effektivitet han hade under 19 säsonger i eliten.

TACKADE NEJ

Skurups Handboll hade kontakt med Sten Sjögren redan inför säsongen 1993-94. Men den gången tackade han nej med motiveringen att satsa ytterligare en säsong i Lugi. Kontakten bibehölls emellertid och redan under vintern 1994 var Sten och SHB mer eller mindre överens om ett samarbete.

Som tränare var Sjögren ett helt oskrivet kort när han kom till SHB. Att vara duktig på handbollsplanen är inte det samma som att coacha styrkorna från bänken eller hålla ihop 20-25 vilda killar på träningskvällarna. Men de små orosmolnen suddades ut direkt. Snabbt visade Sten vilket kunnande

VÄRLDSMÄSTARE. Sten Sjögren är Skurups Handbolls ojämförbart mest meriterade spelare och tränare. När den aktiva karriären var över efter ett VM-guld, 19 säsonger i Lugi, 200 landskamper och 1,530 mål valde han SHB.

och erfarenhet han hade att ösa ur. Kanske var det just den stora mängden nyheter som gjorde att premiäråret i Skurup inte blev så lyckat.

Optimismen spirade och ribban var som vanligt lagd på serieseger i division 2 (nuvarande div 3) inför säsongen 1994-95. Men redan i första seriematchen blev det förlust på hemmaplan mot Eslöv. Ett nederlag som följdes av ytterligare två hemma i Skurupshallen under hösten. Därmed var chanserna till kval mer eller mindre borta. Visserligen fanns det en liten möjlighet ända fram i februari. Men den var mest teoretisk.

På hösten tog Kävlinge och IFK Trelleborg hand om platserna i Sydsvenskan och efter våromgången var IFK Malmö och Eslöv före Sten Sjögren & Co.

REVANSCH

Med samma manskap förstärkt med hemvändande Jerry Österling, som spelade ett år i IFK Ystad, var målsättningen 1995-96 avancemang till division 1 (nuvarande div 2). Något som gick vägen. Söndagen den 14 april, efter 20 seriematcher och åtta kvalmatcher, kunde Sten kvittera ut sin första stora framgång som tränare till hemmafansens jubel. Efter bara två år hade han format Skurup till ett division 1-lag igen. Något den kräsna Skurupspubliken länge väntat på.

Sten hade med sin låga profil och ett leende som alltid visar en räv bakom örat format Skurups unga garde till ett vinnarlag. Men det satt hårt åt...

Hösten 1995 gick på räls. Bara förlust i bortapremiären mot Bjärnum, resten segrar i storstil. Nu var det bara att defilera hem serien, trodde många. Men i januari och februari kom bakslagen. Tre bortaförluster gjorde att Bjärnum vann serien. Men andraplatsen betydde i alla fall förkval mot Farmen.

Borta blev det förlust med tre mål. Men hemma i Skurupshallen visade SHB som vanligt var skåpet skulle stå och det blev tio mål upp.

HÄRLIG KVALSTART

Slutkvalet började på bästa tänkbara sätt. 27-15 i premiären borta mot Bjärnum betydde att laget andades morgonluft. Nu räckte det med tre hemmasegrar och den länge eftertraktade platsen i ettan skulle vara klar. Allt gick programenligt. Men Sten Sjögren och hans manskap höll hemmapubliken länge på halster. Inte förrän i slutminuterna i sista matchen mot Bjärnum var saken klar.

Hemmafansen hyllade sitt lag och Sten Sjögren kunde slicka i sig berömmet att ha fört Skurups Handboll tillbaka i rampljuset. Redan andra säsongen han basade över SHB:s unga och rutinerade manskap.

Sten Sjögren hade under sina två första år i Skurup gjort precis det som klubben krävde/önskade när han kom hit. Att utbilda unga talangfulla killar till fullfjädrade A-lagsspelare.

1996-97 ändrade Svenska Handbollsförbundet seriesystemet. Resultatet blev att Skurups som avancerat till div 1 placerades i div 2. Alla konstiga serier mellan tvåan och Elitserien plockades bort. Ett riktigt beslut men som förvirrade många.

FORTSATT FRAMGÅNG

Stens och SHB:s målsättning i div 2 var att etablera sig som ett mittenlag. Men gänget red på en framgångsvåg och blev tvåa. Chans till serieseger fanns ända fram till sista omgången. Karlshamn som ledde serien stort 4-5 omgångar från slutet började förlora. Först i sista omgången räddade blekingarna segern. SHB blev tvåa och fick kvala.

Kvalet blev en höjare med tre hemmamatcher inför fullsatta läktare. Men mest minnesvärd var bortamatchen mot IFK Trelleborg. Efter hemmaförlusten mot Heid drog Sten på sig tröja nr 20 och visade med eftertryck att "gammal man kan än". Nästan på egen hand höll han på att fälla Trelleborg. Tyvärr blev det förlust med 30-31 och därmed var chansen till avancemang till div 1 mer eller mindre borta.

Precis som väntat tog IFK Trelleborg och Heid de två platserna i div 1.

Trots det misslyckade kvalet var SHB ett vinnarlag 1996-97. Direkt efter kvalet fastställdes målsättningen om full satsning på ettan säsongen 1997-98. Men då kom ett svårt bakslag. Sten Sjögren, som lovat stanna ytterligare ett år i Skurup, valde istället Olympic/Viking i div 1.

AKUTA TRÄNARPROBLEM

Eftersom kvalet höll på till slutet april blev tränarfrågan akut. Trots mycket stora ansträngningar löstes inte frågan förrän i början av juni och hela försäsongen blev spolerad.

Att Sten hoppade av SHB kändes naturligtvis tungt. Men inga skugga skall falla över denne sympatiske kille. Han gjorde ett mycket bra jobb i SHB och var populär i alla led. Sten kommer med största säkerhet att coacha ett Elitserielag i framtiden.

ANDERS NYGREN

TRÄNARE - SINISA

Sinisa räddaren i nöden

Tog över sedan Sten Sjögren plötsligt hoppade av

När Sten Sjögren oväntat hoppade av tränaruppdraget i SHB efter kvalet till div 1 i slutet av april 1997 stod klubben plötsligt utan tränare. Ordet "kris" är kanske att ta till överord men styrelsen ställdes inför en mycket besvärlig situation. Eftersom kvalspelet drog ut på tiden började sommaren närma sig. Räddningen i nöden blev sympatiske Sinisa Strmecki från Olympic/Viking. En kroatisk målvakt med lång meritlista i såväl Kroatien som i Sverige tog över rodret.

Sinisa kastades huvudstupa in i sitt första tränaruppdrag. Helt okänd för Skurupskillarna inleddes uppbyggnadssträning först i början av juni. 4-5 veckor senare än normalt.

Samtidigt ställdes SHB inför ytterligare ett problem. Klubben fick en friplats i div 1 sedan Heid dragit sig ur. De förutsättningar som Svenska Handbollsförbundet erbjöd var att SHB skulle bli ett "göteborgslag". Det vill säga placeras i den norra poolen, vilket innebar dubbelmöte med alla göteborgslagen och endast enkelmöte med publiklagen i Skåne: Ystads IF, Olympic/Viking, IFK Trelleborg och Stavsten.

En helt enig spelartrupp bestämde att avstå erbjudandet. Ett beslut som även styrelsen hundraprocentigt stod bakom. De sportsliga förutsättningarna fanns inte. Förberedelsetiden var alldeles för kort och inplaceringen i den norra div 1-poolen fällde avgörande. Istället blev det fortsatt spel i div 2 med samma målsättning som året innan - avancemang till ettan på sportslig väg.

Med återbördade storskytten Robban Sandqvist och Sinisa Strmecki mellan stolparna fanns det goda möjligheter. Premiären hemma mot Halmstads HP gick också i dur. Sinisa spikade igen målet och visade med eftertryck vilken högklassig målvakt han var. Framgången fortsatte sedan med seger på bortaplan mot tippade topplaget IFK Karlskrona.

Men sedan gick det grus i maskineriet. Robban Sandqvist spelade halvskadad och den berömda "Skurupsandan" fanns inte. SHB tappade snabbt kontakten med den absoluta toppen. Efter juluppehållet hoppade "Mr Skurups Handboll" Ulf "Flua" Johansson in som tränare och coach. Lite av den förlorade moralen återfanns men alldeles för sent. SHB slutade på en femte plats, 15 poäng efter serievinnaren Kävlinge och 13 poäng från kvalplatsen.

Med andra ord en ganska misslyckad säsong. SHB är alltid bortskämt med att framgångar staplas på varandra. Men ingen skugga skall falla över Sinisa Strmecki. Målvaktsspelet var av yppersta klass men som tränare räckte han inte riktigt till. Framförallt brast det i genomtänkta anfallskombinationer. Men de förutsättningar som gavs Sinisa var inte de allra bästa.

Redan innan säsongen var slut kom Sinisa och SHB överens om att gå skilda vägar. Tidigt på våren 1998 blev det också klart att Robban Sandqvist skulle ta över som tränare.

ANDERS NYGREN

TRÄNARE - SANDKVIST

Robert Sandkvist

Hundra procent Skurup

Skurup årgång 1998-99 var helt unikt. Samtliga spelare var SHB-killar, boende i Skurup och fostrade i SHB. Lägg därtill ledartrojkan Robban Sandqvist, Ulf "Flua" Johansson och Peter "PK" Karlsson. Ett faktum som uppmärksammades i Svenska Handbollsförbundets tidning Handboll. Att ett lag så högt som division 2 klarar sig med enbart egna spelare har aldrig hänt förut.

Robban Sandqvist som säsongen innan varit mycket kritisk till träningsupplägget och coachningen fick nu förtroendet att vara tränare. En syssla han kombinerade med spel. Bänken under matcherna sköttes av "Flua" och "PK".

Robban lade upp en treårsplan för att föra SHB till division 1. Men det blev bara ett som tränare. Det egna företaget, familjen och handbollen blev en alltför tuff uppgift.

Spelartruppen som han fick hand om var den samma som 1997-98 med fyra utomordentliga förstärkningar. Jesper Andersson kom tillbaka från IFK Trelleborg, Daniel Lind muckade från militärtjänsten i Kiruna, Mattias Lindkvist var hemma igen efter sin långresa och Dennis Persson fyllde 17 år och fick äntligen spela i A-laget.

Robban hade hela åtta niometersspelare att välja på. Sylvass konkurrens mellan Jonas Svensson, Dennis Persson, Tony Persson, Jonas Persson, Mattias Lindkvist, Robert Sandqvist, Henrik Larsson och Jerry Österling på distans.

Men säsongen blev en enda lång berg och dalbanan för Sandqvist & Co. Toppinsatser med bländande handboll blandades med avgrundsdjupa bottenapp. Trots det levde chansen till division 1-kval ända fram till sista omgången. Men i säsongsavslutningen blev det förlust mot serievinnaren Alstermo och IFK Karlskrona knep kvalplatsen.

34 år gammal och med en karriär som sträckte sig över 22 säsongen, 14 i Skurup, sex i IFK Trelleborg och två i Ystads IF, slutade alla tiders skyttekung i Skurups Handboll, Robert Sandqvist, sitt handbollsspel. Efter säsongen lämnade också talangen Dennis Persson SHB för att prova vingarna i elitserieklubben IFK Ystad.

Bara några veckor efter sista seriematchen var det klart med ny tränare. Det blev välkände och välmeriterade Staffan Ekberg som tog över. "Stalle" spelade i SHB under Martin Girdos tid och var med att föra klubben från gårdsgården till eliten. Hans tuffa spelstil och hetsiga temperament var välkänt. Som tränare hade han tolv säsonger bakom sig innan han kom till Skurup. IFK Trelleborg, Team Malmö och IFK Malmö var hans tidigare klubbar.

ANDERS NYGREN

TRÄNARE - STALLE

Staffan Ekberg

En välbekant fighter stormade in

När Staffan Ekberg tog över tränaruppdraget i Skurups Handboll var det inget främrat ansikte som stormade in. Redan i början av 80-talet spelade "Stalle" i Skurup när klubben gjorde sin första sejour i eliten. Efter avslutat spel satsade han på en framgångsrik tränarkarriär i IFK Trelleborg, IFK Malmö och Team Malmö. Fjärde klubben blev nygamla Skurups Handboll.

Fyra år innan Staffan kom till Skurup slutade klubben tvåa, femma, trea och trea. Ständigt med i toppstriden men aldrig avancemang eller kval till ettan som alltid var målet.

"Stalle" hade en bestämd åsikt att SHB var för klent. Helt enkelt för dåligt styrketränat. Därför blev det hårdkörning direkt med fyra pass i veckan.

Målvakten Krister Nilsson, som knäckt Skurup åtskilliga gånger, värvades från nerlagda Team Malmö. Tillbaka efter militärtjänst var Jonas "JP" Persson och Daniel Lind. På minussidan fanns Robert Sandqvist som slutade och Dennis Persson som valde elitklubben IFK Ystad.

Den tunga försäsongsträningen satte sina spår i träningsmatcherna. Det blev förlust i de flesta matcherna. Inte heller blev premiären mot IFK Trelleborg någon framgång. Men sedan tog det fart och SHB radade upp segrar, bland annat vinst i den svåra bortamatchen mot IFK Malmö i Baltiska hallen. En arena som traditionellt alltid är svår för Skurup.

Sju raka segrar blev sviten innan förlusten mot IFK Kristianstad på bortaplan. Ännu värre blev dubbelmötet med Lunds AI, förlust i båda matcherna och avståndet till toppen ökade. Som vanligt var det gamle Skurupsspelaren Ola Kristiansson som avgjorde till LAI:s fördel.

Den negativa trenden fortsatte och skadeläget var så allvarligt att Robban Sandqvist kallades in mot Växjö. Det hjälpte temporärt med ett par segrar men i bortamatchen mot IFK Karlskrona försvann kvalchansen.

Till slut blev det som vanligt en tredjeplats.

Staffan Ekbergs andra säsong i Skurup inleddes med jakt efter en ny målvakt. Krister Nilsson gjorde tidigt klart att han skulle sluta. Per Kjærsgaard var och tränade i Skurup flera gånger men nobbade till slut övergången från Kävlinge.

Rykten var i omlopp att Mats Kleman var aktuell men av den övergången blev inget förrän ett år senare. Däremot fick Skurup en fin förstärkning när Niklas Strandell skrev på. Strandell kom närmast från IFK Ystad och hade meriter bland annat som juniorlandslagsman.

Ny spelare var också Henrik Larsson från Östersund och tillbaka till Skurup kom Björn Lindskog, vilket gjorde att "Stalle" hade en bredare trupp under sitt andra år i klubben.

Men någon riktig ordning på manskapet fick inte Staffan. Segern i premiären mot Halmstad följdes av en rad förluster. Redan i mitten av november noterades den fjärde förlusten och alla planer på en topplats kunde skrinläggas. Inte bättre blev det av att Jesper Andersson lockades till tyska Rostock för att provspel. Men någon övergång blev det aldrig.

Men i december och januari kom vändning med flera segrar, bland annat dubbelmötet med Björnen gav full pott. Men sedan var det roliga slut och förluster mot Alstermo och IFK Karlskrona gjorde att kvalchansen försvann och det blev till slut en sjätteplats.

Bättre gick det för farmarlaget Evergreens som vann division 4. Att ha ett reservlag i division 3 betyder mycket för den totala kvalitén.

Redan i februari bestämde sig "Stalle" för att lämna tränaruppdraget i Skurups Handboll.

ANDERS NYGREN

Mats Kleman

Ystad stormade in i SHB

Med Mats Kleman fick Skurups Handboll sin andra tränaren från Ystad. Den förste var Sven-Åke Frick på 80-talet. Med Kleman kom också en rad Ystadspelare till Skurup. De två första åren var han spelande tränare och hade kompisen Marcus "Mackan" Lindgren som assistent. Under samtliga år med Mats vid rodret var Skurup ett oförskämt stabilt mittenlag. 6:a, 6:a, 7:a och 6:a blev Klemans placeringsrad i division 2. Tre av åren var Skurup med i diskussionen om en kvalplats ganska långt fram på säsongen men tappade i de avslutande matcherna i februari och mars. Säsongen 2003-04 var det lite krisigt när nerflyttningsspöket jagade. Men Kleman & Co tog sig i kragen och fixade nytt kontrakt.

Mats var en mycket populär tränare. Det visade inte minst att spelarna ville ha honom kvar efter den mindre lyckade säsongen när nerflyttningskval hotade. Mats handbollskunnande var mycket stort efter alla sina år som elitspelare i Ystads IF. Han införde en hel del nytt i Skurupshandbollen.

Spelarna som förstärkte och kompletterade en redan stabil trupp den första säsongen var Ystadkillarna Johan Göransson, Johan Nilsson, Andreas "Pusing" Andreasson och Andreas "LT" Andersson. Lägga därtill att Mats själv spelade så hade säsongen 2001-02 en kraftig Ystadprofil.

Någon lyckad start fick inte Kleman. Bara två poäng efter de fem första matcherna genom oavgjort mot IFK Kristianstad och Hästö. Men sedan tog det fart och SHB vann flera matcher i svit. Men när kontakten med toppen hade etablerats gick det grus i maskineriet och det blev en mittenplacering. Stavsten vann serien och Kristianstad knep kvalplatsen.

2002-03 kom Dennis Persson tillbaka efter sin sejour i IFK Ystad. Den sista säsongen för honom i elitserien blev misslyckad på grund av en svår korsbandskada redan i en av de första matcherna på hösten. Dennis rehabilitering gick bra men till samma höga nivå som före skadan nådde aldrig Dennis under sin comeback-säsong i SHB.

Med Dennis och nyförvärvet Martin Wendel trodde Mats på en toppsäsong. Själva var han bättre tränad och mer förberedd på spel den andra säsongen i Skurup. Men precis som första året blev det en tung säsongsupptakt. Först i slutet av höstsäsongen började segerraden. Tyvärr avslutades serien med förlust i fyra av de fem sista matcherna. Bland annat avklädningen i Eslöv där de blivande serievinnarna vann med hela 39-16. Det värsta nederlaget under Mats tid i Skurup. Pinsamt var bara förnamnet!

Inte heller 2003-04 lyfte SHB mot höjderna. Hösten blev mycket tung och i dubbelmötena med blivande serievinnaren Hästö och kommungrannen Björnen kammade SHB noll. Självförtroendet fick sig en rejäl törn. Framförallt i hemmamatchen mot Björnen. Skurup gjorde en bländande första halvlek men föll ihop efter paus. I matchen sista sekund avgjorde Kim "Zlatan" Johansson till Björnens fördel. Men Kleman & Co visade god moral och kom starkt tillbaka. Det hotande nerflyttningskvalet försvann dessbättre men totalt var säsongen inte lyckad.

Mats Klemans sista säsong, 2004-05, som tränare i Skurup blev betydligt bättre. Visserligen blev det "bara" en ny sjätteplats. Men avståndet till trean Ystapågarna var bara en ynka poäng. IFK Trelleborg var suverän och vann efter 22 raka segrar, imponerande. Två blev H65, som misslyckades kapitalt i kvalet till ettan. Något som visar hur stort avståndet är mellan division 1 och 2. Senare fick emellertid H65 en gratisplats i ettan sedan Kroppskultur gått i konkurs. En klubb med en gammal Skurupsspelare som ordförande, vänsterskytten Torbjörn Fält.

Att Mats Kleman skulle lämna Skurups HB efter sin fjärde säsong var överenskommet tidigt. Trots att han inte uppnådde några större framgångar som tränare var Mats mycket populär och gjorde ett uppskattat arbete under sina år i föreningen.

ANDERS NYGREN

Överallt i Skurups Handboll

"Lille Flua" blev störst av alla

Ulf "Flua" Johansson, en av Skurups Handbolls största profiler genom tiderna. Redan 17 år gammal debuterade han i A-laget och fortfarande, 25 år senare, har han inte lämnat representationslaget. Direkt från planen, som effektiv mittsexa, satte han sig på bänken som assisterande tränare. Säsongen 1993-94 var "Flua" ansvarig tränare tillsammans med Håkan Nordén.

Smeknamnet "Flua" är en förskånskning av det ursprungliga "Flugan". Självklart hämtat från hans ringa kroppshydda som ung. Få trodde knappast att "lille Uffe" skulle växa till sig och bli den störste spelarna av alla i Skurups Handbolls historia, med sina drygt 700 matcher.

När andra av 50-talisterna, som var med att bygga upp Skurupshandbollen, hoppade av en efter en stannade "Flua" kvar. Ingen har upplevt så mycket med Skurups Handboll som han. Först som spelare och de senaste åren som ledare. Inte bara för seniorerna utan också för ungdomslag i olika upplagor.

Nedan berättar "Flua" varför SHB är klubben i hans hjärta.

"Jag, som de flesta andra ungdomar, sysslade med många olika idrottsgrenar under uppväxten. Som 13-14 åring fanns tre huvudsysselsättningar kvar: brottning, handboll och fotboll. Störst framgång hade jag i brottning. Underligt nog var det den grenen som fick stryka på foten allra först. Sedan stod det och vägde mellan handboll och fotboll.

Då kom en ny handbollstränare in i bilden, dragspelsvirtuosen Stig Arne "Stisse" Åkesson från handbollens Mekka, Ystad, in i bilden. "Stisse" blev som en i min familj, vilket gjorde att alla hos Johanssons blev indragna i handbollskarusellen. "Stisse" lade grunden för handbollen i Skurup. Han skapade en otrolig "vi anda" och kamratskap, samtidigt som det satsades på ungdomarna.

Jag gjorde A-lagsdebut som 17-åring. Första målet gjorde jag på en kontring. På väg mot målet blev jag så nervös att jag tappade bollen som blev till en perfekt lobb över målvakten. Efterhand blev jag, "Kalle Vallekilla" och "Berra" Axelsson en kedjetrio kallad "chickenboys".

"Stisse" hade mängder av idéer. Inte bara om handboll utan också om livet utanför planen. Idéer som han fick styrelsen (far, Knut, Lars med flera) att nappa på. Vi startade utbyte med handbollsklubben TSV Schmidten utanför Stuttgart i södra Tyskland.

PUBLIKFAVORIT

När vi kom dit första gången som juniorer var det en enorm upplevelse. Vi gick till final och blev stora publikfavoriter. Det var då jag gjorde mitt val: HANDBOLL!! Lägg till Königshof (en av Tysklands största bierhaus), alla trevliga tyska vänner, bornholmskor som var med i damturneringen (Karin och Jytte för Walle och Maja för Håkan Lundh). I kölvattnet följde den fina lagandan. Pulsen var hög!

Utbytet med Schmidten varade i cirka 15 år och betydde sex minnesrika resor. Det gav mersmak. Vi började ge oss ut på träningsläger. Den mest minnevärda trippen var resan till Rumänien. En färd som började med matförgiftning på flygresan dit. Vi hade det emellertid inte värst. Med på resan fanns nämligen en grupp rullstolsbundna.

Mest positiva matupplevelsen var när en reseledare kom med barnmat till mig och min rumskamrat "Icko" Andersson. Vi hade levt på Toblerone och Coca Cola i fem dagar. Jag tränade som målvakt hela veckan, eftersom "Agi" låg i hög feber. Målvaktdebuten var nära! Men "Agi" spelade, med 39 graders feber. En resa som dock lärde oss en hel del. Framförallt hur bra vi har det hemma i Sverige.

LITEN BLEV STOR. Från spenslig högersexa växte "Flua" till en stor och kraftfull mittsexa.

SKIVINSPELNING

Andra projekt som "Stisse" låg bakom:

- * En aktiv klubblokal som vi alla hjälptes åt att renovera. Det blev mitt andra hem.
- * Inspelningen av klubbvisa tillsammans med Sydbandet. Låten "Min tyrolerhatt" med egen suverän text sjöngs av sångare i världsklass såsom Bert, "Handlaren" Kent, "Doys", Anders, Göran med flera.
- * Årligen återkommande semestertripp till Mallorca med massor av minnen som inte lämpar sig för tryck. Men vilket tryck det var!
- * Göran på puben som engagerade hela laget för att sköta affärerna på lördagkvällar.

ENVIS ÅSNA

Efter "Stisse" kom eldsjälens Martin Girdo. En spelande tränare som kom från IFK Malmös mycket framgångsrika lag. Vi tyckte att vi tränat hårt innan men det var bara en viskning mot Martins slavdriveri.

Helt plötsligt skulle vi ta i en järnstång med runda metallsaker i ändarna. Jag blev allergisk, en sjukdom som Olof Nyberg troligen också lider av. Bråknehus, Saritslöv och Svaneholm blev träningslokaler.

Martin som hatade att förlora (envis som en åsna) drev oss till stordåd. Med hans hjälp på planen (en förbannat bra handbollsspelare) kom framgångarna tätt. Han visade också var gubbfinten fått sitt namn ifrån.

Ingen gick ifrån en träning signerad Martin utan att vara slut. Varje minut var planerad. Det var tuffa krav. Martin plockade in nya "chickens" som "Bagis", Schönning och Robin sedan vi andra blivit små tappar.

En period fick klockslaget 16.10 om tisdagar och torsdagar stor betydelse. Då åkte Bert och jag hem till min morsa och spelade tolv eller beredskap. Snart utökades skaran med Schönning och Lindahl.

MARTIN KOMMER!

Den inslagna vägen med träningsläger och andra utflykter fick sin fortsättning med en resa till Österrike som höjdpunkt. Det var här "Doys" och jag lärde oss dyka. När vi badade i sjön skrek någon att Martin kommer. Han ville att vi skulle springa i bergen.

Frank Christian, Jan Ingvar och Pekka kom från Trelleborg för att förstärka laget. Men framförallt var det killar som passade in i vår "skurupsanda". En anda som våra lagledare Bror "Rackaren" Svensson, Anders Lindskog, Åke Carlsson (med Astrids köttbullar), Leif Mehlén, Göran Ljungkrantz och deras respektive haft stor del i.

Under en stor del av denna period hade jag samtidigt glädjen att få vara tränare för juniorer som Anders Schönning, "Bisse" Johansson, Per Larsson, Johan Sjödin, Nordén och "Nobby" Andersson med flera. Ett lag med stora framgångar.

Rent sportsligt för A-laget var naturligtvis alla kvalmatcher. Men vem minns inte matchen mot IFK Malmö och domarnas duschade kläder.

LILLA HJÄRTAT

Efter Martin kom Sven-Åke Frick från YIF och därefter nästa Malmöimport i Gert Hansson, en man kallad "lilla hjärtat". En kille med stort handbollskunnande och en härlig glimt i ögat. Han fick med sig en rad skapliga spelare som Peter Matthijs och Jimmy Henriksson. Två pojkar som passade in i "skurupsandan" samtidigt som de tillförde oss större slagkraft. Med detta kom också Skurups Handbolls sportsliga höjdpunkt i form av en sjätteplats i division 1. Vi var bland Sveriges 24 bästa lag!

Efter Gert Hansson rullade det med ytterligare en Gert, nämligen Malmros samt ett år med mig och Håkan Nordén vid rodret. Nu är Sten Sjögren "captain of the ship". Något som förhoppningsvis skall leda till nya stordåd. En underbar kille som vi andra ledare jobbar bra tillsammans med.

Man kan kalla oss "ungdomskraftverket" som får lampan att lysa. Jag som ungdomskonsulent står naturligtvis för ungdomen, Klas som arbetar med el för kraften och Sten från postverket står för verken, det vill säga träningsvärken. Detta får Martin Lampell, kallad "Lampan", att lysa som speaker.

KLUBBKÄNSLA

Mycket av mina minnen kring Skurups Handboll kretsar kring ungdomsåren. Men det är här roten till känslan för handbollsklubben finns. Att jag fortsatt hela vägen har gjort att jag fått umgås med många trevliga människor i alla åldrar.

Sporten fostrar! Vi har kanonfina ungdomar i SHB och engagerade föräldrar. Mest glädjande är att klubben fortsätter att ha nya idéer och upplevelser i fotspåren efter eldsjälar som Knut, Lars och far. Vilket gör att nya, såväl som gamla, projekt utanför handbollsplanen fortsätter att engagera.

Handbollen har gett mig så mycket förutom sportsliga framgångar. Massor av fina kompisar, Lena (jag var tränare!), troligtvis mina jobb hos Jerker Nyberg på Hans Anders och Mackleanskolan. Det har gett mig min livsstil.

Mitt hjärta fortsätter att klappa för Skurups Handboll."

ULF "FLUA" JOHANSSON

PROFIL - JÖRGEN

Jörgen störst genom tiderna

Nära att sluta innan vägen mot stjärnorna startat

När Jörgen Nyberg var 24 år var han så trött på handboll att han tänkte lägga av. Men ett enda telefonsamtal fick honom att tänka om. Nyberg lär knappast ångra sig. Det blev nämligen sju framgångsrika säsonger i elitserielaget Ystads IF.

Så här lågt det till: Efter säsongen 1982-83 var Jörgen less på handboll. Åren dessförinnan hade varit fullspäckade med handboll och det stod honom upp i halsen. Det var inte långt borta att han ställt handbollsskorna på hyllan.

Som tur är blev det inte så...

- Ulf Hermann i YIF ringde och H 43 hörde av sig. Funderingarna startade. Kanske var jag bättre än vad jag själv trodde, berättar Jörgen om "krisen" i handbollsspelandet.

Det blev YIF för honom. I hela sju säsonger stannade Jörgen i handbollsmetropolen. Premiärsäsongen var förmodligen den allra roligaste. YIF vann allsvenskan, som elitserien hette på den tiden.

- Inför sista omgången hade vi och Västra Frölunda lika många poäng. Men Frölunda var före med sju mål bättre målskillnad, minns Jörgen.

- Vi mötte Redbergslid hemma och var fruktansvärt laddade. Så som bara ett Ystadslag kunde vara på 80-talet. I första halvlek hade vi hundraprocentig utdelning. 20 mål på 20 anfall. Det stod 20-9 i paus.

- I andra halvlek ledde vi som mest med 25-11 då vi fick redan på att Frölunda låg under med sju mål mot Lugi i Lund. Slutspelsplatsen var grejad.

Om Jörgen upplevde sitt roligaste handbollsminne mot RIK så hör semifinalen mot Lugi några veckor senare till de bittraste. Trots fördel av hemmaplan förlorade YIF den tredje och avgörande matchen.

ALLSVENSK MÅSTARE. Jörgen Nyberg är Skurups Handbolls mest framgångsrike spelare med sju säsonger i Elitserien med Ystads IF. Efter elitkarriären återvände Jörgen till Skurups och klubben i hans hjärta.

AV BÄSTA ÅRGÅNG

Men det var långt innan elitspelet i Ystads IF som Jörgen började spela handboll i Skurup. Han tillhörde en av Skurups Handbolls absolut bästa årgångar med en lång rad mycket duktiga spelare.

Jörgen fick uppleva när handbollen blev allas angelägenhet i Skurup. En fullpackad sporthall med ett fruktansvärt tryck på läktaren.

- Jisses, vilken stämning det var. Jag minns det som igår, säger Jörgen Nyberg.
- Det var alltid fullsatt. Skurupspubliken bar oss fram till segrar. Det var en fantastisk tid.
- Vi hade fem mål upp inför varje match. Motståndarna var skrärade av vår ibland fanatiska hemmapublik, menar Nyberg.

Jörgen var bara 15 år gammal när han första gången drog på sig A-lagströjan.

GENOMBROT

Det stora genombrottet för både Skurup och Jörgen var när Martin Girdo kom till Skurup. Under Martins tredje år som tränare, 1979-80, vann SHB division 3 och grejade sedan kvalet. Skurup var för första gången i näst högsta serien. En nästan svindlande tanke den gången.

- Martin Girdo är tillsammans med Kent "Harry" Andersson den bästa tränaren jag haft. Varierad, rolig träning och en mycket duktig taktiker, berömmar Jörgen.

Seriefinalen mot Stavsten det året minns Jörgen alldeles speciellt.

- Jag gjorde lumpen tillsammans med Frank Schröder. Frank var vänstersexa och jag på högerkanten. Jag hade osannolikt bra utdelning. Nio skott - nio mål.

Efter sejouren i YIF slutade Jörgen helt med handboll. Men efter ett år började det klia i handbollsarmen och det blev comeback i Skurup. Han spelade den gången två säsonger.

- När jag lämnade YIF väntade vi vårt tredje barn och jobbet tog mer tid. Jag tyckte det var dags att lägga av. Men ganska snart kändes det konstigt att inte vara igång, därför blev det comeback, förklarar Jörgen.

VANN SKYTTELIGAN

Han tycker själv att säsongen 1984-85 var hans allra bästa. Det året vann Jörgen den interna skytteligan i YIF och var nära en landslagsplats. Men den kom aldrig.

En titt i backspegeln gör att han inte ångrar sin elitsatsning. Han har fått ut mycket av sitt handbollspelande.

- Att få spela tillsammans med Sveriges genom tiderna bästa handbollsspelare, Basti Rasmussen, är en stor erfarenhet, säger Jörgen.

Nu bor Jörgen, hans Anna och deras tre barn Fabian, Victor och Gissla i Ingelstorp. Idrottsföreningen i byn har tagit honom till sig. Till och med låtit Jörgen vakta fotbollsmålet.

Då och då dyker han fortfarande upp i den gröna Skurupströjan. Inte minst den senaste säsongen har han spelat en viktig roll. Handbollshjärtat finns kvar i Skurups HB.

- Skurup betyder mycket för mig och speciellt Martin Girdo, säger Jörgen.

Med följande kloka ord sammanfattar han Skurups Handboll:

- Sammanhållningen i lagen, jargongen i omklädningsrummet har alltid varit den samma. Då spelar det mindre roll vilken division man tillhör. Kamratskapen är det allra viktigaste i idrotten.

JOHAN OHLSSON